Td054_12

Ο Κουσταντής κι ο βασιλιάς αντάμα τρων και πίνουν
κι ο Κουσταντής πινεύτηκε μπροστά στο βασιλέα.
Αφέντη βασιλέα μου αφέντη βασιλιά μου
εγώ αυτήν τη θάλασσα πλέοντας την περνάω.
Σαν την περάσεις Κωσταντή γαμπρό θε να σε κάνω
θέλεις την αξαδέρφη μου θέλεις την αδερφή μου
θέλεις την δυχατέρα μου της νύχτας γεννημένη
οπού γεννήθη σκοτεινά και φέξαν τα σοκάκια.
Σαν τ' άκουσε κι ο Κουσταντής στη θάλασσα ερίχθη
σαράντα μέρις έπλεε πάν' στο δεξί το χέρι
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα αρχίνησε να κλαίει.
Θάλασσα πικροθάλασσα και πικροκυματούσα
τόσες φορές σε πέρναγα με γέλια με τραγούδια
και τώρα που 'χω στοίχημα βάλθηκες να με πνίξεις.